

Đâu là chủ thể đáng sợ của nước M?

Tác Giả: Lưu Á Châu

Thứ Sáu, 24 Tháng 9 Năm 2010 09:37

Trong quá khứ, vì để giúp Trung Quốc thoát khỏi ách thống trị thực dân mà M đánh bại Nhật, họ có công hiến lớn đời với tiến bộ văn minh của xã hội Trung Quốc.

Hai nước Trung Quốc- M không có xung đột lợi ích căn bản. Ngày nay, do lợi ích của M rời khỏi toàn cầu nên 2 nước có xung đột. Nhưng chúng ta vẫn phải dùng tâm lòng

đo đạc để bình xét sự vật chứ không thể kích động. Tôi từng nói rằng đời với Nhật, một nước từng tàn sát many chủng triêu để bào tã, mà chúng ta thường xuyên nói 2 nước "phải đời đời kiên p kiên p hữu hữu với nhau". Thế thì chúng ta có lý do nào để căm ghét nhân dân M từng giúp ta đánh bại Nhật?

Đâu là chủ thể đáng sợ của nước M?

Tuy rằng M có quân đội mạnh nhất thế giới, khoa học kỹ thuật tiên tiến nhất thế giới, nhưng tôi cho rằng những cái đó không đáng sợ. Nghe nói máy bay tàng hình của M thường xuyên ra vào biên giới Trung Quốc rồi thoắt mất, nhưng đi đâu y chủng có gì đáng sợ. Cái đáng sợ của họ không phải là những thứ ấy.

Năm 1972, tôi học ở Đại học Vũ Hán, lên lớp giảng chính trị. Một thầy giáo khoa chính trị nói: "Nước M là đời di sản của các nước tở biến mất nát, suy tàn, đã sụp xuống mất, hết đời rồi." Tôi, một sinh viên công nông binh mới nhập quân phục, đứng ngay lên phản bác: "Thầy ạ thầy, em cảm thấy thầy nói không đúng. Tuy rằng nước M không giảng Trung Quốc là một trở ngại lên lúc 8- 9 giờ sáng, nhưng M cũng chủng phải là một trở ngại gì gì đó, mà là một trở ngại lúc giờ a

Đâu là chỗ đáng sợ của nhân cách M?

Tác Giả: Lưu Á Châu

Thứ Sáu, 24 Tháng 9 Năm 2010 09:37

trả a."

Thầy giáo bực mình, tái mét mặt tiếp ứng nói: "Cái cậu học sinh này, sao dám nói thế hả!" Ông ấy không hiểu tôi hiểu sao lại nói thế, mà dùng mặt chữ "dám". Lúc đó tôi thấy hết tâm trạng của ông.

Chính là cái nhân cách tàn bạo mà ruồng suy tàn rơi vào thập niên 90 thế kỷ trước đã lãnh đạo cuộc cách mạng khoa học kỹ thuật mới nhất trên thế giới. Tôi từng nghiên cứu kỹ học đúng vào lúc bắt đầu của cách mạng của. Tôi lại có một quan điểm: Nhân cách là quyết định hàng chục triệu con người không yêu thích quyết định mình hợp thành, nhưng học đầu tư yêu nhân cách. Học kỹ thuật rồi thì người lãnh đạo và cha mẹ và gia đình con cái mình sang M. Một số người phản đối!

Vậy thì cái đáng sợ của M là ở đâu? Tôi cảm thấy có ba điểm.

Điểm thứ nhất: Không thể coi thường công chế tình anh của M. Chế độ cán bộ, chế độ tranh chấp của M có thể bỏ đi mọi nguyên tắc quy tắc sách vở là tình anh. Bị kẻch của Trung Quốc chúng ta, lên đến nhà nước, như tôi từng đi đến và, phản đối tình hình là người có thể trừng phạt thì không quy tắc sách, người quy tắc sách thì không có thể trừng phạt. Có đầu óc thì không có chức vụ, có chức vụ thì không có đầu óc.

Nhân cách người học hiện tại, chế chế hình thái của học đầu tư của nhân cách người tình anh lên. Như thế, 1 là học không mắc sai lầm; 2 là học ít mắc sai lầm; 3 là mắc sai lầm thì có thể nhanh chóng sửa sai. Chúng ta thì mắc sai lầm, thậm chí xuyên mắc sai lầm, mắc sai lầm rồi thì rất khó sửa sai.

M dùng mặt hòn đảo Đài Loan như xúi dục kích động Trung Quốc chế chế nãa thế kỷ. Nhân cách này học đi theo linh hồn, theo thần kinh. Mặt Đài Loan làm thay đổi hoàn sinh thái chính trị quốc tế. Điệu tôi lo ngại nhất là bộ khung chính trị của phát triển Trung Quốc trong thế kỷ mới sẽ vì vấn đề Đài Loan mà bị nhiễu loạn. Ngày nay, đối với các dân tộc có thể mạnh thì tính quan trọng của lãnh thổ đã giảm thiểu, đã chuyển từ tìm kiếm lãnh thổ sang tìm kiếm thế mạnh của quốc gia.

Người M không có yêu cầu lãnh thổ đối với bất cứ quốc gia nào. Nhân cách M không quan tâm lãnh thổ, toàn bộ những gì học làm trong thế kỷ XX đầu là để tạo thế. Tạo thế là gì? Ngoài số lớn

Đâu là chủ thể đáng sợ của nhân loại?

Tác Giả: Lưu Á Châu

Thứ Sáu, 24 Tháng 9 Năm 2010 09:37

Mình vẽ kinh tế thì là lòng dân còn gì nữa! Có lòng dân thì quốc gia có lúc ngừng tụt, lãnh thổ mở rộng thì có thể lấy lại. Không có lòng dân thì không thể nhấc đít đại số học sự bất mạt. Có nhà lãnh đạo quốc gia chỉ nhìn mạt bất. Nhân loại hành sự thế nào nhìn 10 bất. Vì thế cho nên mình sẽ kiên nhẫn toàn cầu xảy ra sau ngày Thế chiến II chậm dể để góp phần làm tăng cường địa vị nhân loại. Nếu chúng ta bắt họ dể mũi thì có thể sẽ mất hết mọi con bài chiến lược.

Tôi hiểu bạn nói là trung tâm chiến lược của Mỹ sẽ không chuyển sang châu Á đâu, song hiểu đó không có nghĩa là Mỹ không bao vây Trung Quốc. Rốt cuộc bạn chỉ thấy Mỹ bao vây Trung Quốc với quân sự, cũng như rốt cuộc người chỉ thấy kho tàng cách chên lịch và KHKH và trang bị vũ khí gì của 2 nhân loại mà chỉ nhìn thấy sự mất cân đối nghiêm trọng hơn sự lệch hướng và trang bị trên mặt chiến lược lớn, nhất là trên tầng ngọ ngoại giao.

Sau v 11/9, Mỹ nhanh chóng chiếm Afghanistan trong vòng 2 tháng, tiếp phía Tây bao vây Trung Quốc. Sự ép quân sự của Nhật, Đài Loan, và Đệ cũng đang bắt đi. Xem ra chúng ta giành được tiếp v 11/9 mặt sự lợi ích trước mắt, song các lợi ích đó không quá 1- 2 năm có thể biến mất. Tôi cho rằng bao vây chiến lược đối với Trung Quốc là một kiểu khác, không phải là quân sự mà là siêu việt quân sự.

Bạn xem đây, mấy năm gần đây các nhân loại xung quanh Trung Quốc tiếp tiếp thay đổi chế độ xã hội, biến thành cái gọi là quốc gia "dân chủ". Nga, Mông Cổ thay đổi rồi, Kazakhstan thay đổi rồi. Cũng thêm các nhân loại trước đây như Hàn Quốc, Phillippines, Indonesia, rồi cũng thêm vùng Đài Loan. Đối với Trung Quốc, sự đe dọa này còn ghê gớm hơn đe dọa quân sự. Đe dọa quân sự có thể là hiểu được ngay nên, còn việc bắt cái gọi là các quốc gia "dân chủ" bao vây là hiểu được dài hạn.

Điểm thứ hai: Sự đổi lòng và khoan dung của nhân loại. Bạn nên sang châu Âu, sau đó sang Mỹ, bạn sẽ thấy mặt sự khác biệt lớn:

Sáng sớm, các đường phố lớn ở châu Âu đang có người nào đó, còn tại Mỹ sáng sớm các phố lớn ngổn loạn có rốt cuộc người tiếp tiếp thúc dục, thậm chí cả ngày như thế. Tôi có một câu nói: Tiếp tiếp thúc dục là một phạm chệch, tiếp tiếp thúc dục đi đến cho mặt kiểu văn hoá khí thế hùng vĩ đi lên. Mặt quốc gia có sự sống hay không, chỉ cần xem có bao nhiêu người tiếp tiếp thúc dục là biết.

Đâu là chủ thể đáng sợ của nhân loại?

Tác Giả: Lưu Á Châu

Thứ Sáu, 24 Tháng 9 Năm 2010 09:37

Người Mỹ có thể lấy quặng kim làm quặng lột đi mặt. Họ là Mỹ tôi có mua mặt chiếc quần cạp sao vớ ch. Tôi thì không xuyên mặt chiếc quần này. Tôi mặc nó là để khinh miệt nó, là để trút giận, là mặt đáng trút sự bực bội và thoải mái về tâm lý. Người Mỹ mặc nó là sự trêu chọc bạn bè, bạn bè khác. Người Mỹ có thể vứt quặng kim ngoài phố. Đợi Húc [7] nói: Nếu mặt quặng gia có thể vứt quặng kim của mình thì anh còn có lý do nào để vứt quặng gia này?

Điểm thứ ba: Sự mất nhĩ đối với tình thần và đạo đức. Đây là điều đáng sợ nhất. Vào 11/9 là mặt tại nạn. Khi tai họa ập đến, thế xác ngã xuống trước tiên, nhưng linh hồn vẫn đứng vững. Có dân tộc khi gặp tai nạn thế xác chết ngã mà linh hồn đã đứng hàng. Trong vào 11/9 có xảy ra 3 sự việc điều có thể để chúng ta qua đó nhìn thấy sự mất nhĩ của người Mỹ.

a. Việc thứ nhất, sau khi phẫn trên tòa nhà Thế giới mới thế giới bị máy bay đâm vào, lửa cháy bùng bùng, tình thế ngàn cân treo sợi tóc. Khi mặt người đi đứng trên qua cửa thoát hiểm chực xuống phía dưới, tình hình không rõ ràng lắm.

Người ta đi xuống, lính cứu hỏa xông lên trên. Họ nhúng vào đi cho nhau mà không đâm vào nhau. Khi thấy có đàn bà, trẻ con họ cứu người mù tui, mặt người đi đứng nhúng vào đi để họ đi trước. Thậm chí còn nhúng vào đứng cho mặt chú chó cún. Mặt dân tộc tình thần không cần cấp tui mặt nhứt để nhứt thì dứt khoát không thể có hành vi như vậy. Đứng trước cái chết vẫn bình tĩnh như không, e ngại không phải là thánh nhân thì cũng gần với thánh nhân.

b. Việc thứ hai, hôm sau ngày 11/9, thế giới bị tui này do bạn không bị người Ả Rập gây ra. Rồi nhĩ của hàng, tiếm ăn của người Ả Rập bị nhúng người Mỹ thế giới để phá. Mặt sự thế giới nhân người Ả Rập cũng bị tui công. Vào lúc đó có khá nhĩ người Mỹ thế giới phát thế giới để đứng gác trước các cửa hiu, tiếm ăn của người Ả Rập họ để các khu người Ả Rập để tuấn tra nhĩ m gần chết xảy ra bị kích tui theo.

Đó là mặt tình thần thế nào nhĩ. Chúng ta thì thế giới đã có truy n thế giới thù. Thành Đô nhĩ tôi, ngày xưa Đứng Ngồi [8] sau khi chỉ mặt thế giới Thành Đô, con trai của Bàng Diệc [9] giết sự giá trị gái trai gia đình Quan Vũ. Thù thế máu, lửa sự loang lửa vết máu không bao giờ hết.

c. Việc thứ ba, chiếc máy bay Boeing 767 bị rơi ở Pennsylvania vẫn dĩ bị không thế giới dùng để đâm vào Nhà Trắng. Sau đây hành khách trên máy bay vết lửa bị bạn không bị nên mặt làm máy bay rơi. Vì lúc này họ đã bị tui tin tòa nhà Thế giới mới thế giới và Lưu Năm Góc bị máy bay

Đâu là chủ thể đáng sợ của nhân loại?

Tác Giả: Lưu Á Châu

Thứ Sáu, 24 Tháng 9 Năm 2010 09:37

đắm vào nên họ quyßt định không thể không hành động, phải đấu tranh sống chết với bọn khßng bß.

Cho dù trong tình hình này họ còn làm một chuyển thể này: Quyßt định biểußu quyßt thông qua có nên chỉßn đấu với bọn khßng bß hay không. Trong giờ phút quan trọng số sống chết này, họ cũng không cßng chß ý chí của mình lên ngßi khác. Sau khi toàn thể mọi người đồng ý, họ mới đánh bọn không tộc. Dân chủ là gì; đây tộc là dân chủ. Ý tưởng dân chủ đã thấm vào sinh mạng của họ, vào trong máu, trong xương cốt. Một dân tộc như thế mà không hành động thì ai hành động. Một dân tộc như thế không thể ngừng trở lại thì ai có thể ngừng trở lại.

(Đây là phần cuối của bài nói ngày 11/9/2002 của ông Lưu Á Châu, hiện đang là Chủ nhiệm chính trị bộ đội Không quân của Quân khu Bắc Kinh.)

□

G O D B L E S S A M E R I C A !